

"Dit is een tijd van open gaan"

"Dit is een tijd van open gaan", zeiden de Grootmoeders en terwijl ze spraken, kwam er iets in beweging - zoals een bloem waarvan de blaadjes zich ontvouwen. Terwijl de zijkanten of de bloemblaadjes zich openden, zag ik dat de kern vol van licht was en tegelijkertijd grote diepte had. Als een trechter, kromde de kern zich dieper en dieper het licht in, zo diep dat ik de bodem ervan niet kon zien. **"Dit is waar we jullie naartoe leiden,"** zeiden de Grootmoeders, **"dit is waar je nu naartoe gaat. Dieper het licht in."** Toen pauzeerden ze en hoorde ik op de achtergrond een stem zingen. "Wereld zonder einde," zong de stem, "Amen, Amen."

"Ja!", zeiden de Grootmoeders. **"Er is geen einde aan dit licht, geen einde aan deze schoonheid."** En terwijl ze hun ogen in de mijne boorden, zeiden ze: **"Er is geen einde aan de schoonheid die je bent. Wie je bent is zich aan het uitbreiden en het blijft zich uitbreiden - verder dan je stoutste dromen."**

Geschrokken door hun woorden keek ik naar hen op, maar zij zeiden: **"Maak je geen zorgen. Dit zal geleidelijk aan gebeuren. Het zal je niet overstelpen. Je zult het LEUK vinden"**, beloofden ze. **"Je vermogen om je goed te voelen, goed te doen, goed te zijn zal groeien en groeien. En de grote hoeveelheid goedheid binnen in je zal je enorme vreugde geven, alsmar toenemende vreugde."**

Toen begon ik te lachen. "Ik voel het een beetje, Grootmoeders!", zei ik, "en het lijkt in *NIETS* op wat ik me voor had kunnen stellen." Ik schudde m'n hoofd. "Dit is... is..." (de woorden wilden niet komen). "Ik ben gewend om gewoon voort te gaan, Grootmoeders", legde ik uiteindelijk uit. "Gewend aan een soort van ploeteren door het leven", zei ik. "En het leven, tsja... het leven is de laatste tijd zo moeilijk geweest. Zoveel mensen lijden momenteel, zoveel woede en angst. Alles is zo instabiel en niemand lijkt te weten wat eraan te doen." Ik keek hen aan, opnieuw met m'n mond vol tanden.

"Dat weten we", lachten ze. **"Dat weten we. En ook al is het waar... aan dat alles komt nu een einde. Het komt tot een einde. Je hoeft niet lang meer te wachten"**, zeiden ze. **"Binnenkort zal alles vrijer worden. Jij"**, benadrukten ze, **"jij begint al opener te worden en meer openen zal volgen."**

Houd die zich ontvouwende bloem die we je toonden in je gedachten. Herinner je de diepte van het licht in haar kern. Dit is waar je naartoe gaat", bevestigden ze. **"Dieper, ruimer, groter, MEER licht!"**, verklaarden ze en barstten opnieuw in lachen uit. "Oké, Grootmoeders, oké", zei ik. "Ik begin het te voelen en dit is waar ik heen wil gaan. Leid ons alsjeblieft, Grootmoeders, leid ons."